

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
برگال جامع علوم انسانی

آموزش برای دنیا نیز

علی شیرازی

بی عدالتی نخواهد بود، اما بقیناً
هیچ کدام از آنها دون حفظ
محیط زیست امکان پذیرنیست.
نابودی تدریجی جنکلها که باعث
کسرش بیانها، ازبین رفتنه خاک
و جانوران، کاهش تولید مواد
غذایی و تغییرات جوی می شوند
خود معلولی از صنعتی شدن،
افراش جمعیت، استثماروا ستمار،

تخرب کر، زمین به وسیله
انسان بوبزه درکشوارهای پیشرفته
صنعتی شرم آوراست، لذا ممالک
بسیاری حمایت از محیط زیست را
مهمنترین موضوع جامعه انسانی
فلمندادمی کنند.

اگرچه محیط زیست تمیزتر و
بهداشتی تر بخودی خود باعث
کاهش فقر، بیماری، خشکسالی و

زیست است. البته این نکته قابل

است که اگر چه کسب دانش و مهارت‌ها بسیار مهم است، اما به دست آوردن فهم و توانایی‌های ضروری برای عمل مشت نیز به همان اندازه با اهمیت می‌باشد، تا نه تنها مردم بتوانند برای ضرورت‌های فوری راه حل پیدا کنند، بلکه آغازگر تغییرات در آینده باشند.

به خاطر فرقهای اساسی بین کشورهای صنعتی و کشورهای در حال توسعه، یک تعریف جهانی مشخص برای آموزش محیط زیست وجود ندارد. با وجود این، پخش اطلاعات بایستی روشن محسوب گردد که باعث آگاهی و بینش در مورد محیط زیست می‌شود، در حالی که آموزش می‌تواند روشن جهت کم کردن فاصله بین آگاهی و رفتار باشد.

شاید مهمترین گروهی که بایستی آموزش محیط زیست در مورد آنان اعمال گردد افرادی هستند که در نظام آموزش رسمی (شامل دانشآموزان کودکستانی، دبستانی، دبیرستانی و دانشجویان دانشگاهی)، به تحصیل مشغول می‌باشند. جمعیت ۱۶ میلیونی دانشآموزان و دانشجویان در ایران بیش از ۲۵ درصد جمعیت کل کشور را تشکیل می‌دهد. آموزش بطور اعم و آموزش موضوعی را که

ذکر است که دسترسی به اطلاعات،

آغازی برای استفاده کاربردی از

مطلوب آموخته شده در آینده

خواهد بود، برای مثال چه کسی بجز

معدودی از متخصصین امور محیط

زیست چیزی در مورد لایه اوزون

شنیده بود؟ چه برسد به این که

این لایه گازی در حال کاهش است

و عاقبت این کاهش، خطناک و

تهدیدی جدی برای بقای حیات

انسان و سایر جانداران کره‌زمین

است. اگر فقط بررسی کنیم که

چقدر انرژی و منابع مالی به

وسیله دولتها و شرکتهای بزرگ‌بکار

گرفته می‌شود تا اطلاعات را از

مردم مخفی نگاه دارند، بتدریج

ارزش واقعی دسترسی به اطلاعات

روشنترمی گردد.

آنچه که در مورد اهمیت

اطلاعات گفته شد درباره مهارت‌ها

هم صادق است. کارگران، مدیران،

کشاورزان و چنگلکبانان همگی

احتیاج به کسب مهارت‌های جدید

دارند، تا در آینده‌ها زبخش کشاورزی

و صنعتی با روش‌های محافظتی و

مراقبتی استفاده کنند. در بعضی

موقعیتها بایستی مهارت‌های قدیم

را درباره یادگیریم، مثاً "براین

کشاورزی و دیگر بخش‌های اقتصادی

نمی‌توان مدعی شد که مهارت‌های

اولیه کافی هستند. لازم به تذکر

آگاهی و عوامل اقتصادی است.

آلودگی‌های هوا و مجاری آبی

توسط مواد شیمیایی، صنعتی و انتی

وحتی سروصدان نه تنها ورزند توسعه

اقتصادی و اجتماعی کشورهای اسلامی

تهدید می‌کند، بلکه بهداشت

جسمی و روانی انسانها را درگوشش

و کنار کرده زمین به خطر می‌اندازد

و اگر این روند توسعه طبیعی و مصرف

بدون تغییرات اساسی ادامه پیدا

کند، بدون آن که تحمل ضریب‌های

تخربی و توانایی دوباره سازی

منابع طبیعی درنظر گرفته شود،

خطر یک مصیبت عالم گیریزیستی

سیار بیشتر از جنگهای اتمی یا

شیمیایی است. بدین جهت در

جدی بودن این تهدید و مسوء‌ولیت

خطیری که اکنون انسان با آن رودر

روی قرار گرفته است، شکی

نمی‌توان داشت.

برای مقابله با تخریب محیط زیست، آموزش نقش بسیار مهمی را می‌تواند ایفا کند که این امر در سطوح مختلف امکان پذیراست.

آشکارترین آنها، آموزش در مورد محیط زیست و وضعیت بیینانک‌کنوی و انتقال مهارت‌ها و دانش مورد نیاز برای حفاظت محیط زیست است.

یکی از ساده‌ترین و مهمترین کارهایی که می‌توان انجام داد، انتقال اطلاعات درمورد محیط

- شدن و مصرفی بودن جوامع وغیره .
 ۷ - راههای مقابله با کاهش منابع طبیعی مثل آب ، خاک ، جنگلها ، مرتع و حیوانات .
 ۸ - راههای صرفه جویی و ترک عادات غیرضروری .
 ۹ - روشاهای پیشنهادی برای بوجود آوردن فرهنگ ساخت تحریی قابل اجرا ، اجزاء اصلی محیط زیست .
 ۱۰ - اهمیت محیط زیست و حفظ آن .

بخش عملی این ماده درسی می تواند شامل آزمایشهای تحریی در مدرسه، بازدید از باغهای پارکهای محلی ، مزارع و کارخانه های صنعتی و شیمیایی . کردن علمی در جنگلها و روستاهای و در صورت امکان نشان دادن فیلمهای آموزشی در مورد محیط زیست باشد .

دومین جنبه که در برنامه ریزی

و آموزش محیط زیست بایستی مورد

توجه قرار گیرد پیچیده تراست و در

مرحله کنونی توسعه اقتصادی ،

اجتماعی و فرهنگی کشور و با توجه

به امکانات و محدودیتهای سازمانها

و نهادهای آموزشی بسادگی

نمی تواند تماماً "قابل اجرا" باشد .

در این جنبه ، ترکیب این ماده

درسی با دروس دیگر بایستی مورد

توجه قرار گیرد ، بدین ترتیب که

علاوه بر اضافه کردن یک ماده

درسی به دروس آموزشی ،

روشهای آموزش در این مقطع می تواند باشد .

در دوران دبستان و دبیرستان ، آموزش محیط زیست بایستی از دو جهت مورد بررسی فرار کرد .

اول ، بوجود آوردن ماده درسی مستقل به نام "محیط زیست" که اطلاعات علمی لازم و آزمایشهای تحریی قابل اجرا ، اجزاء اصلی

محیط زیست .

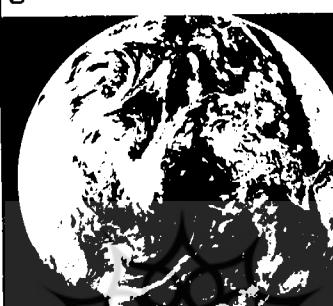
آنها کسب می کنند می شک بر طرز فکر و فتاشاران نهایتی که باعث دکرکونی و تغییر افکار عمومی می شود و نتایجی بسیار رضامنده

نیز در دراز مدت خواهد داشت .

روان شناسان و جامعه شناسان معتقدند که طرز تفکر افسردادر کودکی شکل می کردد و طبیعتاً موضوع محیط زیست نیز از آن مستثنای نیست . یادگیری در این دوران از خصوصیات ویژه ای برخوردار است که پایه و اساس رفتار و عملکردها در نوجوانی و بزرگسالی خواهد بود . به همین جهت آموزش محیط زیست در کنار یادگیری حروف ، اعداد و بازی می تواند از کودکسانها آغاز شود . این آموزش اولیه باید با توجه به مرحله رشد جسمانی و روانی خردسالان برنامه ریزی و اجراء گردد . طرح بازیهای با

پیام و مقاصد آشکار و نهفته محیط زیستی ، انجام آزمایشها و سیار ساده مثل کاشتن تخم و نهال و

غیره و همچنین دادن اطلاعات بسیار ساده درباره طبیعت ، از جمله

آن را تشکیل می دهد . در ترتیب تدریس مطالب بایستی رعایت

نظریه های یادگیری و تدریس را موردن توجه قرار داد . این ماده درسی می تواند شامل مباحثت

دلیل باشد : اسائل و مطالعات

۱ - تعاریف و درک مفاهیم مربوط به محیط زیست .

۲ - بررسی و مطالعه عناصر روانی خردسالان برنامه ریزی و

۳ - پیشرفت و وسعة انترات آنها در محیط زیست .

۴ - محیط زیست در جوامع مدرن .

۵ - افزایش جمعیت و اثرات آن بر منابع و تخریب محیط زیست .

۶ - رائده های حاصل از صنعتی

پذیرنیست. بدینجهت تربیت مریبان محیط زیست که هم دانش و مهارتهای لازم را در این زمینه دارند وهم قادر به تحلیل جنبه های اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی در ارتباط با محیط زیست هستند، ضرورت می یابد.

در خاتمه بایستی خاطر نشان شود که دانش آموزان در سازمانهای آموزشی رسمی فقط یک گروه از گروههایی هستند که آموزش محیط زیست در مردم آنها باید صورت پذیرد، بی شک آموزش غیررسمی در سازمانهای دولتی و غیردولتی، مساجد، دادن اطلاعات بطور مستمر به وسیله رسانه هایی همچون رادیو، تلویزیون، محلات، روزنامه ها، آموزش جمعیت روستایی و بزرگسالان و ... همچنین کوشش، پشتیبانی و مساعدت نهادهای سیاسی، مذهبی، اقتصادی و اجتماعی مملکت در تحقق مفهوم "توسعه قادر به تداوم" وجود آوردن یک فرهنگ سازکار با محیط زیست ضروری است.

امیداست با یاری و مساعدت تمام سازمانها و قشراهای جامعه بتوانیم به فرهنگی حساس درباره محیط زیست دست یابیم.

آموزش محیط زیست در سطوح دانشگاهی بایستی ادامه آموزش در مقاطع پیش از دانشگاه باشد. وجود یک درس اجباری درباره محیط زیست ضروری است تا بتوان دانشجویان را با دانش وسائل محیط زیستی در ابعاد وسیع تر و عمیقتر آشنا ساخت. برگزاری سمینارها، کنفرانسها، تاء سیس انجمانها و همچنین استفاده از پوسترها، اشعار و رعایت اصول احراری در ارتباط با حفظ محیط زیست همگی می توانند در گسترش و تعمیم این موضوع نقش موثری ایفا کنند. ایجاد رشته های تحصیلی مانند مهندسی محیط زیست و ترکیب دروس علم انسانی و محیط زیست، تاء سیس

مراکز تحقیقاتی ما را در نیل به هدفها و حفظ و نگهداری منابع طبیعی و محیط زیست باری خواهند داد. کسب دانش و آگاهی درباره محیط زیست به وسیله دانش آموزان کشور، بدون وجود نیروی انسانی آموزشی متعدد و متخصص امکان

موضوعات وسائل محیط زیستی در تمام دروس تاجی امکان و بطور ضمنی یا آشکار مطرح و بررسی گردد. استفاده از روشهای ترکیبی منتهی به تربیت متخصصین محیط زیست نمی گردد، بلکه باعث می شود که دانش آموز به اندازه کافی معلومات و بینش کسب کند تا قادر به درک مسائل موجود محیط زیستی در درس یا بخش مربوطه باشند و بنواید بدرج در جستجوی حل آنها برآید. برای روش شدن مطالب عنوان شده دو مثال ذیلا ذکرمی شود:

اگر در یک کلاس ادبیات یا انشاء شعری در وصف جنگل سروده شود، سوال آشکار می تواند این باشد که جنگل توصیف شده به وسیله شاعر تا جند سال دیگر یا قی خواهد ماند؟ و یا در یک کلاس جوشکاری هنرستانی صنعتی می توان سوءالاتی راجع به انرژی لازم برای ذوب کردن فلزات و با طرق نگهداری، حفاظت و صرفه جویی مواد صنعتی و شیمیایی مطرح کرد. حال اگر در کلاس اول در مردم از بین رفتن جنگلهای اوردر کلاس دوم در مردم حفاظت و صرفه جویی مواد، بحثی هرچند کوتاه صورت پذیرد، عناصری از آموزش محیط زیست جذب این دروس شده اند.